

Hoogdringendheid bij betwisting van B-attest

In het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan de Raad pas maatregelen nemen indien de volgende drie voorwaarden voldaan zijn:

1. De situatie moet uiterst noodzakelijk dringend behandeld worden;
2. De ernstige middelen die aangevochten worden moeten zodanig opgemaakt zijn dat ze het B-attest kunnen vernietigen.
3. De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan een moeilijke herstellen nadeel berokkenen of de zaak moet duidelijk spoedeisend zijn.

In deze zaak was het uiterst dringend noodzakelijk dat het B-attest opnieuw bekeken werd.

Arrest 12 december 2013 Raad van State:

Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 10 december 2013, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de raad van bestuur van de vzw Katholiek Onderwijs - agglomeratie Gent van 29 november 2013, om de over XXXX delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen.

Eveneens wordt de Raad van State verzocht aan de verwerende partij voorlopige maatregelen op te leggen.

II. Verloop van de rechtspleging

[...]

2. [...]

III. Feiten

3.1.

Verzoekster is tijdens het schooljaar 2011-2012 leerling in het tweede jaar van de tweede graad, studierichting Latijn, aan het Sint-Lievenscollege te Gent.

In het inleidend verzoekschrift verklaart zij in verband met de beslissing over haar al dan niet slagen het volgende: “Op het einde van het schooljaar 2011-2012, studierichting Latijn, heeft de verzoekende partij een eindrapport ontvangen met de vermelding ‘oriënteringsattest B’ alsook een blad ‘Studiekeuze derde graad’.

Deze documenten zijn door de klastitularis aan de ouders van de verzoekende partij overhandigd met de mondelinge toelichting dat de verzoekende partij mocht overgaan naar het vijfde jaar, maar niet naar een sterke wiskundige richting.

Het eindrapport vermeldt zulks overigens ook bij het commentaar: ‘... [XXXX], zoals te verwachten is je wiskunde niet goed genoeg om naar een sterke richting wiskunde te gaan!!

Maar voor Latijn en wetenschappen geven we je nog wel een kans!! Maar natuurlijk heb je met 49% voor Latijn ook veel leerstof die je niet beheerst!! Dus daarvoor moet je wel vakantiewerk Latijn maken.

Ga eens naar [de leerkracht Latijn] voor meer uitleg.

...’ De klastitularis heeft de studierichting Latijn - Wetenschappen geadviseerd.

Het blad ‘Studiekeuze derde graad’ vermeldt zulks evenzeer.

” Op het individueel syntheseblad en op het oriënteringsattest zelf, die volgens de verwerende partij beide wél aan verzoekster zijn meegegeven, notuleert de klassenraad de clausulering voor economie-wiskunde, Latijn-wiskunde, moderne talen-wiskunde, wetenschappen-wiskunde en sportwetenschappen aso, met op het syntheseblad daarenboven als motivering: “Leerplandoelstellingen voor wiskunde onvoldoende bereikt.”

3.2. Tijdens het schooljaar 2012- 2013 volgt verzoekster les in het eerste jaar van de derde

graad, studierichting Latijn-wetenschappen met vier uur wiskunde.

Op het einde van het schooljaar 2012-2013 ontvangt zij een eindrapport met de vermelding ‘Oriënteringsattest C’.

Er is geen beroep ingesteld tegen deze beslissing van de delibererende klassenraad.

In het inleidend verzoekschrift vermeldt verzoekster nog: “Het individueel syntheseblad, zijnde de notulen van de delibererende klassenraad van 30 juni 2013, is slechts in de tweede week van het schooljaar 2013-2014 bezorgd via de broer van de verzoekende partij, [...] tevens leerling aan het Sint-Lievenscollege.

3. Op 4 juli 2013 schrijft verzoekster zich in als leerling in het Vrij Instituut voor Lichamelijke Opvoeding – de Sportschool of kortweg VILO – te Meulebeke, eerste jaar van de tweede graad sportwetenschappen ASO.

Op 16 september 2013 contacteert de directeur van VILO de ouders van verzoekster met de mededeling dat verzoekster onwettig zou zijn ingeschreven, ingevolge een beslissing van de delibererende klassenraad van het Sint-Lievenscollege waarbij zij onder meer zou zijn geclausuleerd voor de studierichting sportwetenschappen ASO.

Op 17 september 2013 hebben de ouders van verzoekster een onderhoud met de directeur van VILO die hen een kopie meedeelt van een oriënteringsattest B.

Volgens de ouders van verzoekster is dit de eerste keer dat zij kennis nemen van dit document; zij stellen “dat geen enkele kennisgeving is gebeurd met betrekking tot de clausulering uitgesproken door de delibererende klassenraad na het schooljaar 2011-2012”. Wat voorts het individueel syntheseblad betreft, verklaart de raadsman van verzoekster ter terechtzitting dat hij er pas voor het eerst kennis van krijgt ingevolge de neerlegging ervan als stuk in het administratief dossier.

3.4. Op 19 september 2013 is namens verzoekster een aangetekend schrijven gericht aan de algemeen directeur van het Sint-Lievenscollege waarbij wordt verzocht om een persoonlijk onderhoud overeenkomstig artikel 2.10.4 van het schoolreglement (schooljaar 2011-2012) dan wel – indien de eerdere telefonische contacten worden gelijkgesteld met het bedoelde persoonlijk onderhoud – per kerende het resultaat van het overleg mee te delen zodat bij gebrek aan een beslissing om zelf de delibererende klassenraad bijeen te roepen een beroep kan worden ingesteld bij de beroepscommissie.

In deze brief wordt verzocht om de clausulering voor de studierichting sportwetenschappen ASO met vier uur wiskunde op te heffen.

Er wordt geargumenteed dat de bedoeling van de delibererende klassenraad bij de clausu- IX-8275- 5/19 lering ongetwijfeld geweest is dat verzoekster geen studierichtingen met vijf uur of meer wiskunde zou volgen.

Het kan volgens de ouders van verzoekster evenwel nooit de bedoeling zijn geweest om studierichtingen met vier uur wiskunde uit te sluiten.

De beslissing om zonder onderzoek en onderscheid de studierichting sportwetenschappen ASO uit te sluiten is volgens hen dan ook onzorgvuldig tot stand gekomen maar kan alsnog door de delibererende klassenraad ongedaan worden gemaakt.

Verzoeksters ouders noemen het “enigszins absurd” om vast te stellen dat zij wel toegelaten is om de studierichting Latijn - wetenschappen met vier uur wiskunde te volgen (dan wel opnieuw te doen), maar niet om de studierichting sportwetenschappen met vier uur wiskunde te volgen.

Op 24 september 2013 wijst de algemeen directeur van het Sint-Lievenscollege het verzoek als onontvankelijk af.

Hij schrijft nog diezelfde dag aan de ouders van verzoekster: “In tegenstelling tot wat u in uw schrijven beweert, werd u op het moment van de rapportuitreiking in juni 2012 naast het rapport ook het individueel syntheseblad van uw dochter overhandigd.

Onze school doet dit ten aanzien van elke leerling die een oriënteringsattest B of C behaalt.

Tevens werd u via dit document herinnerd aan de in het schoolreglement opgenomen beroepsprocedure.

De termijn van drie dagen om beroep in te stellen tegen het oriënteringsattest B, dat de delibererende klassenraad van het 2de leerjaar van de tweede graad Latijn aso heeft uitgereikt, is dan ook reeds lang verstreken.

Ik ben dan ook genoodzaakt om het beroep als onontvankelijk af te wijzen.

Het schoolbestuur is bovendien niet meer in de mogelijkheid om – los van een betwisting – de zaak opnieuw aan de delibererende klassenraad voor te leggen.

Dit dient overeenkomstig de onderwijsregelgeving immers uiterlijk op 15 september van het daaropvolgende schooljaar (i.e. 15 september 2012) te gebeuren.

” Verzoekster verklaart deze brief te hebben ontvangen op 26 september 2013 en wijst erop dat een beroepsmogelijkheid niet wordt meegedeeld.

3.5. Op 28 september 2013 is namens verzoekster een gemotiveerd beroep ingesteld bij de beroepscommissie tegen de beslissing van de algemeen directeur van het Sint-Lievenscollege van 24 september 2013.

Slechts drie weken later, met een brief van 19 oktober 2013, door verzoekster ontvangen op 23 oktober 2013, bevestigt de voorzitter van de beroepscommissie van het Sint-Lievenscollege de ontvangst van dit beroepschrift en nodigt hij haar uit voor een hoorzitting op 25 oktober 2013.

Nadat nogmaals meer dan drie weken verstrijken, adviseert de beroepscommissie op 20 november 2013 dat het beroep terecht als onontvankelijk is afgewezen.

Het advies steunt op de volgende overwegingen: “Situatieschets: het schooljaar 2011-2012 heeft [XXXX] in het 2de leerjaar van de tweede graad latijn aso een B-attest met clausulering voor de volgende studierichtingen binnen de onderwijsvorm aso gekregen: Economie-wiskunde, Latijn-wiskunde, Moderne talen-wiskunde, wetenschappen-wiskunde en sportwetenschappen aso.

Ze heeft vervolgens in het schooljaar 2012-2013 een C-attest behaald in het leerjaar van de derde graad Latijn-wetenschappen aso.

Ze wil dit leerjaar nu als regelmatige leerling overzitten in de richting Sportwetenschappen aso, wat onmogelijk is op basis van de onderliggende clausulering.

De ouders van de leerlinge halen in hun aangetekend schrijven van 19 september 2013 aan de [...] algemeen directeur, aan dat zij pas op 17 september 2013 een kopie van het individueel syntheseblad, dat betrekking heeft op het schooljaar 2011-2012, hebben gekregen, en dit via de directeur van de andere school.

Op dat moment waren zij zagezegd pas op de hoogte van de effectieve clausulering.

De ouders tekenen alsnog beroep aan tegen de beslissing van de klassenraad van 30 juni 2012 en vragen de opheffing van de clausulering voor de studierichting Sportwetenschappen aso.

De vraag die zich in huidige procedure stelt is of de ouders op dit ogenblik op ontvankelijke wijze nog beroep kunnen instellen tegen een beslissing van de delibererende klassenraad van twee schooljaren terug? We zijn van mening van niet.

Conform artikel 115/4, punt 1° van de Codex S.O. moet de deliberatiebeslissing worden meegedeeld aan de ‘betrokken personen’.

Art. 3, punt 9° definieert dit begrip als ‘de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen of in rechte of in feite de minderjarige leerling onder hun bewaring hebben of de meerderjarige leerling zelf’.

De Raad van State expliciteerde hierbij dat de proclamatie de normale vorm van mededeling is.

Die ‘proclamatie’ ligt in beginsel besloten in de uitreiking van de rapporten.

Vermits de deliberatiebeslissing wordt meegedeeld via het rapport, impliceert het voorgaande dat het rapport in principe persoonlijk moet worden afgehaald.

De ouders geven in hun schrijven aan dat ze bij de rapportuitreiking aanwezig waren. In het kader van de eerste fase van een beroepsprocedure is de datum waarop de beslissing van de delibererende klassenraad werd meegedeeld, IX-8275- 7/19 cruciaal.

De ouders of de meerderjarige leerling kunnen gedurende drie dagen (zaterdag, zondag, wettelijke feestdagen en reglementaire feestdagen niet meegerekend), volgend op de dag waarop hen de beslissing van de delibererende klassenraad werd meegedeeld, het recht doen gelden op een overleg met de afgevaardigde van de inrichtende macht of de voorzitter van de delibererende klassenraad of zijn afgevaardigde.

Zoals eerder aangegeven, is de proclamatie, volgens de Raad van State, de gebruikelijke vorm van mededeling van de deliberatiebeslissing.

Dit impliceert dus dat de termijn om de beroepsprocedure tegen een beslissing van de delibererende klassenraad in te zetten de dag na de ‘proclamatie’ aanvangt.

Deze termijn is reeds meer dan een jaar verstreken.

Er is geen aanwijzing om aan te nemen dat [...] het rapport wel, maar het syntheseblad niet zou zijn meegegeven, zoals de ouders beweren.

De directie stelt daartegen dat de klastitularis van het 2de leerjaar van de tweede graad rapport en syntheseblad wel degelijk heeft meegegeven.

De ouders erkennen tevens zelf dat ze het advies hebben gevolgd om [XXXX] een minder sterk wiskundige richting te laten volgen.

Het lijkt ons dan ook verbazend dat zij zich nog vragen, noch gesprek zouden hebben gevoerd rond clausulering wat eigen is aan een B-attest.

” 3.6.

Op 29 november 2013 bezorgt de voorzitter van het bevoegd gezag van het Sint-Lievenscollege aan verzoekster het advies van de beroepscommissie en deelt hij mee dat de raad van bestuur het advies bijvalt en het beroep tegen de deliberatiebeslissing van juni 2012 onontvankelijk heeft verklaard.

Er wordt (andermaal) geen beroepsmogelijkheid vermeld.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4.1. De verwerende partij werpt op dat de voorliggende vordering onontvankelijk is, omdat verzoekster de voorafgaande beroepsprocedure niet op ontvankelijke wijze heeft uitgeput.

4.2. Deze exceptie hangt samen met de beoordeling van het eerste middel.

V; Onderzoek van de vordering

A. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

B. Uiterst dringende noodzakelijkheid en moeilijk te herstellen nadeel 6.

Verzoekster mag zich wat de eerste en de derde schorsingsvoorwaarde betreft terecht op de vaste rechtspraak van de Raad van State beroepen: het dreigend verlies van een schooljaar – of, in het geval van een B-attest, het alternatief moeten prijsgeven van de gekozen studierichting – maakt voor de betrokken leerling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit en een vordering ingesteld volgens de gewone schorsingsprocedure loopt kans te laat te komen om het dreigend verlies van een schooljaar te keren.

Het verweer daartegen in de nota met opmerkingen, dat wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft een causaal verband ontbreekt omdat het dralen van de nieuwe school hieraan debet is om na de inschrijving de nodige verificaties te doen, wordt niet bijgevalen.

Ten eerste kan dit moeilijk verzoekster kwalijk worden genomen.

Ten tweede komt dit verweer als weinig gepast over vanwege een partij die zelf niet al te snel een beroepsprocedure weet af te handelen.

Ten derde en vooral, doet deze opmerking niets af aan de vaststelling dat het nadeel wel degelijk rechtstreeks voortvloeit uit de clausulering en niet aan VILO is toe te rekenen.

Aan deze grondvoorwaarden is bijgevolg voldaan.

C. Ernst van de middelen a.

Eerste middel Standpunt van de partijen

7. Een eerste middel is geput uit de schending van artikel 115/4, 1°, van de Codex Secundair Onderwijs, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur – meer bepaald de materiële-motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel – en van artikel 159 van de Grondwet.

De bestreden beslissing overweegt volgens verzoekster geheel ten onrechte dat het beroep bij de afgevaardigde van het schoolbestuur laattijdig is ingesteld.

Op het einde van het schooljaar 2011-2012 heeft verzoekster slechts een eindrapport ontvangen met de vermelding ‘oriënteringsattest B’ alsook een blad ‘Studiekeuze derde graad’.

Deze documenten zijn door de klastitularis aan de ouders van verzoekster overhandigd met de mondelinge toelichting dat zij mocht overgaan naar het vijfde jaar, maar niet naar een sterke wiskundige richting.

Het eindrapport vermeldt zulks overigens ook bij het commentaar.

Enig stuk met betrekking tot de (omvang van de) clausulering zelf is niet aan verzoekster meegedeeld.

Verzoekster merkt op: “Het waarheidsgetrouw standpunt van de verzoekende partij wordt kracht bijgezet door de stukken die bewaard en aan het dossier zijn toegevoegd met betrekking tot de daaraan voorafgaande schooljaren alsook uit de niet-betwiste vaststelling dat ook het individueel syntheseblad, zijnde de notulen van de delibererende klassenraad van 30 juni 2013, slechts in de tweede week van het schooljaar 2013-2014 is bezorgd via de broer van de verzoekende partij, [...] tevens leerling aan het Sint-Lievenscollege.

De verwerende partij kan aldus niet voorhouden dat de nodige documenten steeds zorgvuldig worden meegedeeld.

Bovendien beschikt de verwerende partij over geen enkel sluitend bewijsstuk dat het syntheseblad wel degelijk is afgegeven aan de (ouders van de) verzoekende partij.

Het bewijs voor de afgifte van dit individuele syntheseblad ligt volgens verzoekster bij de verwerende partij.

Een dergelijk bewijs ligt tot op heden niet voor.

Het komt nochtans toe aan het schoolbestuur om de regelmatigheid van haar handelen aan te tonen.

Zijzelf kan immers niet het negatieve bewijs leveren het syntheseblad niet ontvangen te hebben.

8. In de nota met opmerkingen wijst de verwerende partij op de rechtspraak van de Raad van State met betrekking tot het aanvangspunt van de beroepstermijn, namelijk de proclamatie.

Op deze proclamatie gebeurt de rapportuitreiking.

Volgens de verwerende partij rust inderdaad op haar een bewijslast, maar zij voldoet hieraan door het B-attest in het administratief dossier neer te leggen.

Er bestaat geen enkele decretale bepaling die een andere kennisgeving, middels een aangetekend schrijven of tegen afgiftebewijs, voorschrijft.

De stelling van verzoekster is daarenboven ongeloofwaardig en niet plausibel.

Het rapport vermeldt het B-attest, het is niet realistisch dat verzoekster enkel hiervan kennis nam zonder zich af te vragen wat dan wel de clausuleringen zijn die noodzakelijk met dit B-attest gepaard gaan.

Beoordeling

9. Verzoekster begrijpt niet waarom haar B-attest een clausulering bevat voor sportwetenschappen ASO, zonder daarbij onderscheid te maken volgens het aantal aangeboden uren wiskunde, terwijl zij volgens diezelfde clausulering toch andere ASO-richtingen mag volgen, zoals Latijn, met vier uren wiskunde.

Op die vraag heeft zij (nog) geen antwoord gekregen, volgens de verwerende partij omdat zij daarmee te laat is.

Ook in de nota met opmerkingen volgt nog steeds geen inhoudelijke opheldering, wat nochtans had gekund bij de bespreking van het tweede middel.

In de onderwijswereld klinkt met regelmaat de kritiek dat het onderwijs aan een voortschrijdende juridisering is onderworpen: teveel rechtsregels zouden woekeren en zouden een pedagogisch verantwoorde aanpak dreigen te verstikken.

Het verbaast daarom dit rechtcollege, te moeten vaststellen dat de verwerende partij – op een ogenblik dat de ouders van verzoekster enkel nog opheldering zochten over een mogelijke onachtzaamheid bij de clausulering en er zelfs van een geschil nog geen sprake was – dadelijk en zonder meer terugplooit op een procedureel njet.

Indien immers de vraag van verzoekster terecht zou blijken te zijn en inderdaad de klassenraad ondoordacht tot een te ruime clausulering heeft besloten, ziet de Raad niet in waarom verwerende partij nalaat uit zorg voor een goede onderwijskundige benadering van haar (voormalige) leerling, de delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen – wat het schoolbestuur “ongeacht van de al dan niet betwisting door de betrokken personen van een eindbeslissing” steeds vermag te doen blijkens artikel 115/5 van de Codex Secundair Onderwijs – om zijn vergissing recht te zetten.

Zoals verzoekster terecht opmerkt, zijn de in de toepasselijke codexbepalingen opgenomen termijnen op het eerste gezicht ordeterminen.

Een beslissing die niet correct blijkt te zijn en geen rechten van derden vaststelt, mag in beginsel steeds worden ingetrokken en vervangen door een méér begunstigende beslissing.

Indien daarentegen de vraag van verzoekster een negatief antwoord moet krijgen en er terdege reden is om de sportwetenschappen ASO ongeacht het aantal uren wiskunde als studierichting te clausuleren, dan zou een ‘onderwijsgerichte’ benadering én een zorgzame communicatie volgens de Raad inhouden dat, zelfs indien het verzoek op procedurele gronden wordt afgewezen, minstens ondergeschikt een poging zou worden gedaan om de reden van de clausulering toe te lichten.

10. In lijn met de handelwijze van de verwerende partij, om strikt de procedurele rechtsregels toe te passen, mag de Raad met betrekking tot het eerste IX-8275- 12/19 middel kort zijn.

Wie tegenwerpt dat een termijn is verstreken, draagt daarvoor de bewijslast.

Of de verklaringen van verzoekster al dan niet plausibel en geloofwaardig zijn, hebben in die context finaal geen belang: zij hoeft immers niets te bewijzen, laat staan het negatief bewijs te leveren dat zij iets niét heeft gekregen.

Het enige ‘bewijs’ dat de verwerende partij in de bestreden beslissing vermeldt – dat zij steeds het oriënteringsattest en zelfs het individueel syntheseblad met de clausulering samen met het rapport meegeeft – wordt tegengesproken door de feitelijke omstandigheden waarin het jaar erop dit syntheseblad via de broer van verzoekster en met behoorlijke vertraging is meegegeven.

Dit argument overtuigt op het eerste gezicht niet.

Dat het syntheseblad thans in het administratief dossier voorligt, bewijst ook enkel het bestaan ervan, niet de wijze van kennisgeving.

Wat verzoekster niet betwist te hebben ontvangen, is haar rapport waarop inderdaad wel het B-attest stond vermeld, maar zonder een opsomming van de geclausuleerde richtingen, een vakantietaak voor Latijn, een aansporing om hiervoor de leerkracht Latijn te raadplegen en voorts nog de vermelding “niet goed genoeg om naar een sterke richting wiskunde te gaan”.

Hiermee spoort ook de door de verwerende partij niet tegengesproken verklaring van verzoekster dat haar klastitularis bij de bespreking van het rapport meegaf dat zij mocht overgaan naar het vijfde jaar, “maar niet naar een sterke wiskundige richting”.

In de huidige stand van de procedure ligt ook geen ander bewijs voor dat de verwerende partij ooit aan verzoekster of haar ouders samen met het rapport het syntheseblad met de opsomming van de uitgesloten studierichtingen ter kennis heeft gebracht, met daarenboven de decretaal voorgeschreven vermelding van de beroepsmogelijkheden.

Zoals de verwerende partij nochtans goed weet, getuige haar citaat in de nota van arrest nr. 172.255 van 14 juni 2007 inzake L’Hoest, begint de beroepstermijn pas te lopen vanaf het ogenblik dat de belanghebbende ook geacht moet worden een voldoende kennis te hebben van de examenresultaten, inclusief de examencijfers en desgevallend andere gegevens die nuttig zijn om zijn bezwaar te formuleren.

Daarenboven stelt de Raad vast dat het oriënteringsattest geen enkele vermelding bevat van de beroepsmogelijkheden en dat het syntheseblad een lapidaire verwijzing bevat, waarin noch de termijn noch de bevoegde instantie waarbij beroep moet worden ingesteld is te lezen.

De verwerende partij heeft aan verzoekster met andere woorden alleen meegedeeld, zo wordt vooralsnog aan de hand van de aan de Raad bekende stukken en het feitenrelaas aangenomen, dat zij een B-attest had en geen richtingen met sterke wiskunde mocht volgen en zij heeft prima facie nagelaten om overeenkomstig artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004 ‘betreffende de openbaarheid van bestuur’ op correcte wijze te wijzen op de beroepsmogelijkheden.

In die omstandigheden lijkt de verwerende partij ten onrechte het beroep verworpen te hebben wegens het verstrijken van de verjaringstermijn.

11. Het middel is ernstig.

b. Tweede middel Standpunt van de partijen

12. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, “meer bepaald de materiële motiveringsverplichting, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel”: “De delibererende klassenraad heeft beslist om de verzoekende partij een B-attest toe te kennen, met claus[ul]ering voor de volgende richtingen: Economie-Wiskunde, Latijn-Wiskunde, Moderne talen-Wiskunde, Wetenschappen-Wiskunde en Sportwetenschappen-ASO.

Deze beslissing is, zo blijkt uit het studieadvies van de klastitularis, ingegeven door het oordeel dat ‘je wiskunde niet goed genoeg (is) om naar een sterke richting wiskunde te gaan!!’.

Om die reden is verzoekende partij IX-8275- 14/19 aangeraden om de studierichting Latijn-Wetenschappen te volgen, een richting met vier uur wiskunde.

De verzoekende partij betwist niet dat een sterke richting wiskunde in haar geval niet aangewezen is.

De claus[ul]ering is [in] dat opzicht logisch in de mate dat zij aan de verzoekende partij de toegang ontzegd tot de richtingen Economie-Wiskunde, Latijn-Wiskunde, Moderne talen-Wiskunde, Wetenschappen-Wiskunde.

Het betreft richtingen met een sterke wiskundige component van zes tot acht uur.

Hetzelfde geldt echter geenszins voor de studierichting Sportwetenschappen - ASO.

Het aantal uren wiskunde in deze richting varieert van school tot school.

Op de Sportschool te Meulebeke, alwaar de verzoekende partij zich (precair) heeft ingeschreven, omvat deze richting ‘slechts’ vier uur wiskunde, namelijk evenveel als de richting Latijn-Wetenschappen, die niet geclausuleerd is.

Het is de studierichting die de verzoekende partij heeft gevolgd tijdens het schooljaar 2012-2013 en klaarblijkelijk ook zonder meer kan overdoen in het schooljaar 2013-2014.

Op basis van de motivering van de bestreden beslissing – de verzoekende partij is niet goed

genoeg in wiskunde om naar een sterke richting wiskunde te gaan – is er aldus geen enkele reden waarom aan verzoekende partij de toegang tot de richting Sportwetenschappen - ASO (bij wijze van automatische toepassing) zou moeten worden ontzegd in de mate dat deze richting slechts vier uur wiskunde omvat.

De delibererende klassenraad heeft geen blijk gegeven van een afdoende zorgvuldige afweging zoals deze van haar mag worden verwacht.

In elk geval blijkt uit geen enkel stuk dat er wel een zorgvuldige afweging is gebeurd en welke van aard zou zijn om de verzoekende partij te doen gebruiken om welke deugdelijke redenen de studierichting Sportwetenschappen - ASO algemeen wordt geclausuleerd.

13. In de nota met opmerkingen herhaalt de verwerende partij de exceptie met betrekking tot het laattijdig uitputten van het administratief beroep en betoogt zij dat verzoekster geen belang heeft bij het middel omdat zij haar kritiek tijdig had moeten leveren.

Ten gronde gaat zij niet in op die kritiek.

Beoordeling 14.

Het eerste middel ernstig zijnde, doet begrijpen dat de exceptie niet wordt aangenomen.

De bestreden clausulering staat verzoekster toe sommige richtingen met vier of minder uren wiskunde te volgen, en andere niet.

Een motief daarvoor ontbreekt, zo lijkt.

16. Het middel is ernstig.

D. Besluit

17. Er is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

VI. Voorlopige maatregelen

Verzoek

18. Tot 15 januari 2014, zo betoogt verzoekster, heeft zij de kans om als regelmatig ingeschreven leerling het vijfde jaar van de studierichting sportwetenschappen ASO te volgen aan de Sportschool te Meulebeke.

Om haar belangen veilig te stellen is het volgens haar noodzakelijk dat aanvullende maatregelen worden opgelegd aan de verwerende partij, opdat deze een nieuwe beslissing zou nemen en opdat zijzelf, indien nodig, deze beslissing nog in rechte kan aanvechten binnen de voormelde termijn.

Die voorlopige maatregelen dringen zich volgens haar des te meer op gezien de weinig coöperatieve houding die de verwerende partij heeft aangenomen bij het doorlopen van de administratieve beroepsprocedure.

Verzoekster vraagt de Raad van State om de volgende voorlopige maatregelen te willen bevelen: “- de raad van bestuur van de verwerende partij te bevelen dat [hij] onverwijld en uiterlijk drie dagen na de betekening van het tussen te komen IX-8275- 16/19 arrest samenkomt om [zijn] beslissing te heroverwegen, in aanmerking nemend het beschikkend gedeelte van het tussen te komen arrest en de overwegingen die er onlosmakelijk mee verbonden zijn; - de raad van bestuur van de verwerende partij te bevelen dat [hij] uiterlijk daags nadien het resultaat van deze beraadslaging aan de verzoekende partij en de algemeen directeur van het Sint-Lievenscollege betekent bij aangetekend schrijven; - de raad van bestuur van de verwerende partij te bevelen de algemeen directeur daaropvolgend opdracht te geven onverwijld en uiterlijk drie dagen na de betekening van [zijn] nieuwe beslissing de delibererende klassenraad opnieuw te laten samenkomen en uitdrukkelijk te laten beslissen over de clausulering voor de studierichting Sportwetenschappen - ASO met vier uur wiskunde, in aanmerking nemend het beschikkend gedeelte van het tussen te komen arrest en de overwegingen die er onlosmakelijk mee verbonden zijn.

Beoordeling

19. De Raad van State mag overeenkomstig artikel 18, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State onder de in artikel 17, § 2, eerste lid, bepaalde voorwaarden, alle nodige maatregelen bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak veilig te stellen, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten.

Die maatregelen kunnen ook, overeenkomstig artikel 18, derde lid, van dezelfde wetten, worden bevolen in geval van uiterst dringende noodzakelijkheid.

20. Om de hiervoor uiteengezette redenen is de Raad van oordeel dat de grondvoorwaarden van, kort gezegd, uiterst dringende noodzakelijkheid, ernstige middelen en moeilijk te herstellen ernstig nadeel vervuld zijn.

De voorlopige maatregelen die de Raad dan mag bevelen, moeten “nodig” zijn om “de belangen van de partijen” veilig te stellen.

Dit houdt in dat de voorlopige maatregelen die verzoekster vraagt aan de verwerende partij op te leggen niet verder moeten strekken dan nodig om haar belangen veilig te stellen.

Uit al wat voorafgaat blijkt dat verzoekster het B-attest enkel in vraag stelt met betrekking tot de clausulering voor sportwetenschappen ASO en dan nog enkel in de mate waarin geen onderscheid wordt gemaakt tussen een studierichting sportwetenschappen met vijf of méér uren wiskunde en die met minder dan vijf uren wiskunde.

Het antwoord op die vraag lijkt zo innig verbonden te zijn met de discretionaire beoordelingsvrijheid van de delibererende klassenraad, dat het weinig zinvol lijkt om in het kader van voorlopige maatregelen die opgelegd zouden worden om een verwerende partij tot spoed te dwingen, eerst nog vertraging in de hand te werken door de samenkomst te eisen van het schoolbestuur aan wie uiteindelijk geen andere keuze staat dan de delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen.

In de nota met opmerkingen wordt op de gevraagde maatregelen niet ingegaan.

Hierover ondervraagd, bevestigt de raadsman van de verwerende partij ter terechtzitting dat zij, in de hypothese dat de Raad de schorsingsvoorwaarden vervuld acht, geen bezwaar maakt tegen een voorlopige maatregel.

De raadsman verklaart daarenboven uitdrukkelijk dat ingeval het eerste middel ernstig zou zijn, er geen andere reden zou zijn om het beroep onontvankelijk te verklaren en dat niets zich er tegen verzet onmiddellijk de delibererende klassenraad tot een heroverweging uit te nodigen.

Voorts valt de Raad van State verzoekster bij dat, gelet op het tijdstip waarop het schooljaar reeds is gevorderd én op de eerder treuzelende houding van de verwerende partij bij het behandelen van het administratief beroep, een voorlopige maatregel aangewezen is.

Daarenboven volgt binnenkort een kerstvakantie en staan klassenraden erom bekend tijdens vakantieperiodes uitermate besluiteloos te zijn, om reden dat hun leden nauwelijks of niet zijn samen te brengen.

Anonimisering

22. Met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 ‘betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State’ vraagt de verzoekende partij dat bij de publicatie van het arrest haar identiteit niet wordt opgenomen.

Dit verzoek wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State beveelt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de raad van bestuur van de vzw Katholiek Onderwijs - agglomeratie Gent van 29 november 2013, om de over XXX delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen.

2. De Raad van State beveelt dat voornoemde delibererende klassenraad onverwijld en

uiterlijk 21 december 2013 samenkomt om zijn beslissing te heroverwegen, in aanmerking nemend het bezwaar van XXXX over de clausulering voor de studierichting sportwetenschappen ASO met vier uur wiskunde en dat zij van het resultaat van deze beraadslaging zonder uitstel op de hoogte wordt gebracht.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoekende partij niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 december 2013, door de Raad van State, IXe kamer

Noot:

Gedeeltelijke weergave van het arrest in RABG 2014/20, 1339, met noot S. Lust, "Over beroepstermijn en uiterst dringende noodzakelijkheid in onderwijscontentieux